

Ewa Szary-Matywiecka

"Poezja wojny i okupacji a literatura popularna", Stanisław Bereś,
"Literatura Ludowa" nr 1/3 (1980) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 26/4 (90), 125

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ BEREŚ Stanisław: Poezja wojny i okupacji a literatura popularna. "Literatura Ludowa" 1980 nr 1/3 s. 3-24.

Praca z zakresu historii i teorii literatury, mająca za przedmiot dotychczas nie opisaną poezję "średnich obiegów" lat wojny i okupacji. Sytuowała się ona między literaturą wysokoartystyczną a folklorem. Funkcjonalnie natomiast zbliżała się do typu twórczości literackiej, który dziś nazywamy popularnym. Szczególne, wojenno-okupacyjne warunki komunikowania sprawiły, że poezja ta nie całkiem przystaje do typu twórczości popularnej. Autor szkicuje podobieństwa i jednocześnie rozmiękanie się tej poezji z twórczością popularną; charakteryzuje wyraźnie zarysowane "postaci" nadawcy (bywa on m.in. "opiekunem", "oddalonym", "świadkiem") i adresata (ten bywa m.in. "bliskim", "rodakiem", "potomnym"). Na koniec autor przedstawia główne formy przekazu tej poezji (są nimi często list, modlitwa, wspomnienie).

BP/90/1

E.Sz.-M.

/I/ DOBRZYŃSKA Teresa, PSZCZOŁOWSKA Lucylla: Wiersz a recytacja. "Pamiętnik Literacki" 1982 z. 3/4 s. 261-284.

Omówienie problemu prozodyjnego konturu wiersza w jego realizacji głosowej. Artykuł przynosi odpowiedzi na pytania: jakie środki prozodyjne służą wyrażaniu struktury wierszowej? czy odrębność poszczególnych systemów wersyfikacyjnych odbija się na głosowej realizacji reprezentujących te systemy tekstów? Omawiając powyższe problemy autorki analizują sposoby recytowania utworów należących do różnych systemów wersyfikacyjnych; uwypuklają te właściwości realizacji głosowej wierszy, które wiążą się z różnymi systemami; zwracają uwagę na poszczególne komponenty prozodyjnego konturu mowy (intonacje, przebieg tempa, iloczasy, akcentuacja, pauzowanie).

BP/90/2

M.K.